

VAN WIEG TOT GRAF

In deze rubriek vertellen we het verhaal achter een overlijdensbericht. Wilt u iemand met een bijzonder levensverhaal onder de aandacht brengen? Mail naar: ac.redactie@ad.nl.

SJAAK VAN DE GROEP

De dokter gaf hem zes weken

JAN JAAP RUIZENDAAL (1973-2012)

De Spakenburgers Jan Jaap en Henk Ruizendaal zagen het levenslicht twee maanden te vroeg. Moeder Eef was stomverbaasd. Ze wist niet dat ze zwanger was van een eeneiige tweeling. Jan Jaap kwam eerst. Hij had een gezond, roze gezichtje. Broer Henk was paars door zuurstofgebrek. Het was de omgekeerde wereld, want juist Jan Jaap kwam ter wereld met zeven hartafwijkingen. Henk was kerngezond.

Vier afwijkingen waren elk afzonderlijk al dodelijk. Medici gaven Jan Jaap zes weken. Het hart zat ook nog aan de verkeerde kant van het lichaam en gedraaid. Maar Jan Jaap had geluk. De overige drie niet-dodelijke afwijkingen hadden een positief effect op de eerste vier. Hij was een medisch wonder.

Hartpatiënt Jan Jaap kende een blije jeugd. Tweelingbroer Henk had grote invloed op zijn leven. Geen van beiden kreeg een voorkeursbehandeling in het gezin. Jan Jaap werd behandeld als gewoon kind. Niet als hartpatiënt. Hij was niet zielig. Henk sleepte Jan Jaap overal mee naartoe. Achter op de fiets.

Jan Jaap was namelijk snel moe. Buiten spelen werd aangepast. De broertjes waren de beste vrienden en onafscheidelijk. Het deed ze veel pijn dat Jan Jaap op zijn 10de naar een speciale school moest.

OPERATIE

In dat jaar volgde een zware hartoperatie. Als 10-jarig ventje vroeg hij aan de chirurg of deze onder een arm wilde snijden. Hij was bang voor een litteken op zijn borst. Tijdens de operatie raakte de arm van Jan Jaap uit de kom. De band met Jan Jaap was zo sterk dat Henk die dag niet kon schrijven van de pijn, zegt moeder Eef, die nooit geloofde in telepatie tussen tweelingen. Tot dat moment.

Op hun 16de kregen Jan Jaap en Henk een baantje in een bakkerij. Henk deed de zware klussen. Henk ging later bij de mariniers. Jan Jaap ervoer hoe het was om zonder zijn broer te werken in een andere bakkerij. Na twee dagen viel hij dood-

moe op bed. Hij werd afgekeurd, maar vond werk als privéchauffeur bij restaurant De Mandemaaker. Hij kreeg een kerstpakket, er waren bedrijfsuitjes. Ondanks zijn handicap hoorde hij erbij. Jan Jaap deed ook veel vrijwilligerswerk. Het leven lachte hem toe. In een discotheek in Nijkerk ontmoette hij op 21-jarige leeftijd de toen 17-jarige Bertine. De eerste woorden tegen haar: „Wil je mijn vakantiefoto's zien?” Het was pikkedonker binnen. Ze wist na die avond dat hij de ware was.

CADEAUTJES

Marinier Henk ging naar Ethiopië, Afghanistan, Irak. Hij nam altijd cadeautjes mee voor Jan Jaap: dollars van Saddam Hoessein bijvoorbeeld. Jan Jaap vertelde er trots over alsof hij er zelf bij was geweest. Als Henk in het land was, wilde Jan Jaap meteen naar hem toe. Soms tot onvrede van Bertine.

Op zijn 25ste wachtte hem wederom een zware hartoperatie. Het ging zo goed dat hij een maand dacht hij dat hij was genezen. Maar toen kwamen die hartritmeaandoeningen. Henk belde in paniek vanaf de Atlantische Oceaan. Hij voelde wederom dat het slecht ging met Jan Jaap.

Hij had weer gelijk. In een jaar tijd werd Jan Jaap 186 keer gedefibrilleerd (met apparaat elektrische impulsen toedienen aan het hart, red.), en 66 keer opgehaald met de ambulance. Vaak met gillende sirenes. Jan Jaap leefde dicht bij de dood. Hij kon dan ook niet snappen dat mensen zich druk maakten om kleine dingetjes. Hij stond positief in het leven, terwijl hij alle redenen had dit niet te zijn.

In 2003 trouwden Jan Jaap en Bertine op het Griekse Rhodos. Vier jaar later werd ze zwanger van zoon Falco. Apetrots belde hij Henk: „Het hartje klopt.” In 2009 breidde het gezin uit. Elvira, een meisje. Jan Jaap vond het geweldig. De man die zes weken zou leven, was getrouwd, had twee gezonde kinderen, een eigen huis en een plek in de maatschappij.

Jan Jaap Ruizendaal. BRON FAMILIE RUIZENDAAL

Jan Jaap ging graag vissen en schaken. Hij werd wel een beetje blind. Zaten ze te vissen, zag hij een reiger aan voor een gans. Toen de oogarts hem vertelde dat de blindheid blijvend was, grapte Henk: „Kun je weer achter op de fiets?”

Jan Jaap hield van de Spakenburgse Visserijdag. Twee maanden voor aanvang zocht hij al zijn klompen. Gekleed in boezeroen op de botter, toeristen van alles wijsmaken.

BERGAFWAARTS

In oktober 2011 ging zijn gezondheid bergafwaarts. Verwaarloosde longontsteking. Zijn lichaam hield vocht vast. Jan Jaap bleef vechten. Hij kon zijn vrouw, kinderen, Henk en familie niet loslaten. Hij knapte wonderbaarlijk op en keek zelfs uit naar de lente.

Op 1 maart overleed hij in zijn slaap in het ziekenhuis. Een predikant zou zeggen dat zijn hart aan de verkeerde kant zat, maar dat hij het op de goede plek had.

Op de dag van de begrafenis regende het. Het stormde. Het was ijskoud. Jan Jaap had het in zijn leven vaak koud gehad. Vrienden en fami-

lie droegen hem door de regen naar zijn laatste rustplaats. Een aantal van hen zei te hebben ervaren hoe koud Jan Jaap het altijd had gehad.

Jan Jaap Ruizendaal met vrouw Bertine, zoon Falco en dochter Elvira tijdens de Visserijdag in september 2011. BRON FAMILIE RUIZENDAAL

De eeneiige tweeling Henk en Jan Jaap Ruizendaal.

BRON FAMILIE RUIZENDAAL